

Sygn. akt III Cz 1417/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 listopada 2015 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko J. T. (T.)

o zapłatę

na skutek zażalenia kuratora procesowego

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 kwietnia 2015 r., sygn. akt II C 264/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 2 wyroku z dnia 28 kwietnia 2015 r. przyznał wynagrodzenie kuratorowi procesowemu radcy prawnemu M. S. w wysokości 738 zł, w tym 23% podatku VAT, które należy wypłacić z zaliczki uiszczonej w dniu 14 kwietnia 2014 roku pozycja 846/2014 wskazując jako podstawę tego rozstrzygnięcia § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r. poz. 1476) w związku z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 490 z późniejszymi zmianami).

Zażalenie na to postanowienie wniósł kurator procesowy zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść postanowienia w postaci § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 490 z późniejszymi zmianami) w związku z § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r. poz. 1476) poprzez błędne przyznanie kuratorowi procesowemu wynagrodzenia w wysokości 738 zł, przy czym winno ono wynosić 1.476 zł.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że przyznaną w nim kwotę podwyższyć do 1.476 zł oraz przyznanie kuratorowi procesowemu M. S. kwoty 44,20 zł tytułem poniesionych przez niego wydatków w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej jednoznacznie wskazuje, że wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej "kuratorem", nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych.

Uwzględniając wartość przedmiotu sporu, a w konwencji treść § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, jak również treść § 1 ust. 3 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, należy wskazać, że podnoszona przez kuratora procesowego dla nieznanego z miejsca zamieszkania pozwanego, wysokość wynagrodzenia w kwocie 1.478 zł, stanowiła górną granicę wynagrodzenia kuratora. Wobec przyznania wynagrodzenia w kwocie stanowiącej połowę tej wartości, nie sposób uznać, aby była sprzeczna z przedziałem należnego kuratorowi wynagrodzenia. Przepisy bowiem rozporządzenia, odwołując się do stawek minimalny, udzielają sądowi orzekającemu w przedmiocie wysokości wynagrodzenia kuratora procesowego, dużą swobodę, wskazując wyłącznie na granice maksymalne. Pomimo, iż Sąd Rejonowy nie wskazał przesłanek decydujących o zastosowaniu stawki niższej aniżeli wartość minimalna, nie może ulegać wątpliwości, że decydujące znaczenie dla takiego wyrzeczenia w tym przedmiocie miał zarówno zakres czynności zdziałanych przez kuratora, jak również charakter sprawy, aniżeli wartości przedmiotu sporu.

Z tych względów Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda